

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurs, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an 50 „		
Pe un pătrar de an 25 „		
Un număr 2 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 150 Lei.		

Sinodul dela Niceea.

În vara aceasta s'au împlinit 1600 ani dela ținerea întâiului Sinod ecumenic dela Niceea. Toată creștinătatea a sărbăt amintirea acestui însemnat eveniment, care își are însemnătatea sa nu numai în istoria bisericii creștine, ci și în istoria universală. Biserica ortodoxă română încă a ținut să se închide acestei amintiri, prăznuind în cadrul unor grandioase sărbări pioase aniversarea de 16-ori centenară a întâiului Sinod a toată lumea dela Niceea. Din inițiativa Sf. Sinod, această comemorare s'a sărbăt în zilele de 11 și 12 Octomvrie a. c. la Iași, — în vechea capitală a Moldovei, unde în sinodul dela a. 1642 s'a sistematizat cea expunere amplă a Mitropolitului Petru Movilă, cunoscută sub numele de „Mărturisirea ortodoxă”, care de atunci și până astăzi alcătuește constituția doctrinală a întregii biserici de răsărit.

La începutul veacului IV discuțiuni de ordin filosofic-raționalist amenința unitatea bisericii lui Christos.

În biserica lui Christos însă orice încercare de a pătrunde în tainele dogmelor era condamnată dela început, căci credința nu se tocmește și nu se modifică după împrejurări, ci în materie de religiune se crede întregal.

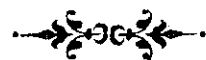
Problema de capetenie a Sinodului ecumenic dela Niceea era, să prevină pericolului ce amenința să transforme creștinismul într'o simplă doctrină filosofică. Și ss. părinți au reușit să asigure unitatea bisericii, precizând norma de credință privitoare la divinitatea Mântuitorului și lămurind astfel taina minunată a personalității lui Christos.

Întâiul Sinod ecumenic dela Niceea înseamnă însă și biruința creștinismului, căci prin înlăturarea discordiei și stabilirea Simbolului credinței în părțile privitoare la Tatal și Fiul ss. părinți au salvat biserica din mrejele filosofiei păgâne.

Împăratul Constantin — mare prin virtuțile sale politice și sagacitatea sa de bărbat de stat — a prezăcut, că evangelia lui Christos va deveni religia viitorului și în a. 313 recunoscă și biserica creștină, dându-i o largă toleranță. Și în nizuința sa de a-și asigura, tocmai prin biserica creștină, o puternică legătură de unitate și coesiune între toate ținuturile vastului său imperiu, marele împărat o ocrotit mereu creștinismul prin înțelepciunea, puterea și autoritatea sa împărătească. De aceea a și consimțit, ca episcopii din toată lumea să se întrunească întrun mare sinod, pe care el însuși l-a convocat și la care a asistat, ba chiar și prezidat uneori. Iată, cum s'a făcut și alianța dintre stat și biserică, cari de acum înainte nu-și mai stau înduşmăniți față în față.

Iată, cum s'a ridicat biruitoare biserica, având de partea sa brațul energetic al împăratului.

Credința în Mântuitorul, așa cum a fost hotărâtă după multe și înverșunate bătălii dogmatice la Niceea, a rămas, reformând o lume întreagă. De aceea întâiul Sinod ecumenic dela Niceea deschide o epocă nouă și în istoria universală, având însemnătatea unui nou început de renaștere religioasă-morală în evoluția ulterioară a omenimei.

Sărbările religioase dela Iași.

Comemorarea întâiului Sinod ecumenic dela Niceea.

Comemorarea Sinodului ecumenic I dela Niceea, potrivit hotărârei Sf. Sinod, s'a sărbătorit în zilele de 11 și 12 Octomvrie a. c. la Iași, în cadrul unor adevărate festivități religioase.

La această pioasă sărbare, care va însemna o dată istorică pentru biserica noastră, au luat parte: MM. LL. Regele și Regina, AA. RR. Principii Moștenitori, II. PP. SS. LL. Patriarhul Miron și Mitropolii, PP. SS. LL. Episcopii și Arhieriei, membrii guvernului, înalții demnitari ai statului, mai mulți foști miniștri, generali și ofițeri superiori, înaltul cler, mulțime de preoți și mii de cetățeni onorabili.

Sedința festivă se ține în catedrala Mitropoliei. Înfașisarea este adânc impresionantă, văzându-se întruniți la oaltă înalții ierarhi, în mijlocul căror se afla Familia Regală.

Se săvârșește mai întâu „Chemarea Duhului Sfânt“, apoi se fac formalitățile pentru deschiderea ședinței Sf. Sinod.

Cel dintâu ia cuvântul I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei.

Cuvântarea I. P. S. S. Mitropolitului Pimen.

Venirea de acum a MM. VV. la Iași are pentru noi o deosebită și mare însemnătate, căci: azi dimineață ați prezidat solemnitatea inaugurării Palatului Justiției, adevă a celui așezământ, în care ca într'un altar sfânt, de către sacerdoții legali, în numele legii și al Majestății Voastre, se va împărți dreptatea, care garantează trăinicia țării și domnia legilor; iar acum, adunați aici în Mitropolie, prezidați solemnitatei celui dintâi sobor, sau adunări a ierarhilor bisericii creștine, petrecut acum șasesprezece sute de ani la Niceea (325), care eveniment se sărbătorește de toată lumea creștină.

Dar, Majestate, noi românii, odată cu această sărbătoare a bisericii, mai sărbătorim un eveniment petrecut la Iași, încă de mare însemnătate pentru întreaga biserică creștină, adevă: avem a sărbători amintirea sinodului ținut în 1642 aici la Iași, în biserica Trei Ierarhi — Săla Gotică — pe vremea evlaviosului voevod al Moldovei Vasile Lupu și a Mitropolitului Varlaam, la care s'a discutat cuprinsul cărții „Mărturisirea Ortodoxă“, alcătuită de Petru Movilă, Mitropolitul Kievului, moldovean de neam din familia domnitoare a Movileștilor, la care au luat parte mulți ierarhi — până și dela Patriarhie.

Cartea aceasta a devenit cu vremea obligatorie pentru întreaga biserică ortodoxă.

Și mai avem de amintit și sinodul — sau adunarea bisericească, ținută tot la Iași, din anul 1600, în timpul scurtei domnii a lui Mihai Viteazul, ca stăpânitor al Moldovei, după ce cuprinsese și Ardealul.

La acest sinod s'a hotărât prerogativele celor trei mitropolii românești adevă: a Mitropoliei Ungro-Vlahiei, a Moldovei și a Ardealului — din Alba-Iulia, înființată de viteazul Voevod.

În vremea glorioasei Voastre domnii s'a realizat gândul marilor noștri voevozi: unitatea neamului și a sfintei noastre biserici ortodoxe. Și suntem fericiți a vă vedea aici la Iași, cu întreaga și Augusta Voastră Familie, prezidând această sărbătoare bisericească, în care se comemoază aceste mari și însemnate evenimente ale vieții creștine, petrecute în vremuri așa de depărtate.

Sinodul dela Niceea a fost ținut pe vremea și sub oblăduirea Impăratului Constantin cel Mare. Amintirea acestui mare sobor bisericesc este și amintirea Impăratului Constantin, iar amintirea sinoadelor dela Iași este amintirea marilor voevozi: Vasile Lupu și Mihai Viteazul.

Adunarea de azi a ierarhilor bisericii ortodoxe-române, aci la Iași, în anul mântuirii 1925, va rămânea în anele istoriei bisericii noastre naționale unificate și a țării noastre întregite strâns legată de Augusta persoană a Majestății Voastre și de vremurile mari și glorioase în care ați domnit și s'au realizat gândurile adânci ale neamului românesc.

Cuvântarea dlui ministru Al. Lapedatu.

D. Al. Lapedatu, ministrul cultelor și artelor, a rostit următoarea cuvântare:

E pentru întâia oară, după înfăptuirea unității politice a neamului românesc și după consacarea în forme legale a unității vieții sale eclesiastice, Sf. Sinod se întrunește în sesiune extraordinară, să comemozeze, în chip festiv, un însemnat eveniment din începuturile bisericii creștine: a 1600-a aniversare a primului ei Sinod ecumenic dela Niceea, cel mai important, de sigur, prin hotărârile și urmările sale, din câte asemenea sinoade s'au mai ținut de atunci încoace.

Imprejurările mai puțin prielnice, în cari se găsesc și trăiesc azi anumite biserici ale Răsăritului, au făcut, ca ele să nu poată sărbători împreună această aniversare a întregii lumi creștine, așa după cum se proiectase și după cum se nădăjduia încă la începutul anului, printr'o măreață și impunătoare manifestațiune de solidaritate spirituală a drept credincioșilor lor.

În astfel de situațiune, biserica ortodoxă-română, care a avut norocul și fericirea să-și vadă realizată, tocmai în acest an festiv al creștinătății, atât unitatea sa de organizare, cât și înălțarea sa la rangul de Patriarhie, nu putea lăsa să treacă acest prilej, fără să aducă prinosul său de admirație și de venerație memoriei celor 318 sfinți și părinți, cari la chemarea Impăratului restaurator al unității politice a Statului roman, au știut prin zelul lor apostolic și marea lor înțelepciune să restabilească, acum 16 veacuri, la Niceea și unitatea credinței atât de sdruncinată atunci în biserica lui Christos.

Și a ținut să facă această sărbare comemorativă aci în Iași, în orașul atâtor frumoase și glorioase amintiri istorice, ca un omagiu adus străvechei Mitropolii a Moldovei și Sucevei, în sânul căreia s'au mai întrunit pe vremuri două sinoade, din care unul, cel dela 1642, trece de însemnătatea unui sinod local, întru cât cu par-

tipicarea reprezentanților bisericii grecești și a celei rusești a discutat și aprobat, într-o vreme când lucrul se impunea cu o necesitate a întregii lumi creștine din Răsărit, „Mărturisirea ortodoxă“ a marelui ierarh, organizator al bisericii ruse, moldoveanul Petru Movilă din Kiew, din neamul Voevoziilor noștri cu acelaș nume.

Manifestațiunea aceasta a Sf. Sinod are însă pentru noi nu numai un sens comemorativ, istoric, ci și unul actual, simbolic, pecetluit prin prezența la festivitate a tuturor conducătorilor, ierarhilor bisericilor române de sub fostele stăpâniri străine: de a arăta, ca și odinioară membrii sinodului dela Niceea, că, după restaurarea unității politice a statului, restabilirea unității bisericii sale a fost pentru acești ierarhi o chestiune de conștiință, pe care cu dragoste și cu înțelegere au știut a o realiza într'un consens de înaltă valoare morală și națională.

Pentru acest cuvânt ea va rămânea încrestată în cronica acestui generos oraș, ca o dată mai mult la vaza mării și va constitui în viața bisericii noastre naționale un act de afirmare a voinței sale de a păstra în rosturile launtrice ale neamului, ca și în raporturile din afară ale popoarelor de aceeași credință, rolul pe care l-a jucat până la urmă prestigiul trecutului, însemnătatea prezentului și perspectivele viitorului.

Iată, de ce guvernul țării, prin glasul meu, se închină cu respect și venerație înaintea înalților demnitari ai bisericii noastre, și ține a mărturisi și din prilejul serbării de astăzi, că cinstește și prețuiește această biserică ca pe cel mai puternic și sigur sprijin, prin care Statul român, precum în trecut așa și în viitor, își va putea îndeplini misiunea sa în aceste părți ale lumii într'u lauda și gloria lui Dumnezeu, a credinciosului sau popor, a Regelui României întregite și a mării noastre Case domnitore.

Cuvântarea I. P. S. Patriarhului Miron.

Prezența Majestății Voastre, ca Rege azi a celui mai numeros popor ortodox în mijlocul tuturor ierarhilor bisericii sale și la această ședință festivă a Sf. Sinod, ne reamintește cea mai strălucită parte din tabloul Sinodului dela Niceea, unde Impăratul Constantin cel Mare, sta în fruntea celor 318 ierarhi adunați din toată lumea creștină de atunci, mult timp unitară în credință, sfăindu-se cu ei asupra consolidării creștinismului, fiind ferm convins, că creștinismul a devenit temelie puternică a imperiului său. „Prietenilor“ — le zice el vlădicilor adunați — atunci voi vedea dorința mea împlinită, când voi vedea unite inimile tuturor și înțelegerea cu pacea, pe care voi — unșii lui Dumnezeu — aveți datoria de a o propovedui și altora“.

„Deci... deslegați toate nodurile înțelegerii cu legi de pace, prin ceea ce veți face lucrul cel mai plăcut lui Dumnezeu, iar mie — împreună cu voi slujitorul — îmi veți pregăti o nespus de mare bucurie“.

Istoria se repetă. În sinodul dela Niceea sfinții părinți au împrumutat pentru prima dată un călindar pentru a ușura prăznuirea sărbătorilor și a sfinților. Au acceptat călindarul păgân al Impăratului Iuliu Cezar, făcut

cu 46 ani înainte de Nașterea lui Christos. Și — având acum un călindar — au pus capăt anomaliei de a sărba chiar și Sfintele Paști la diferite date, firimițând după provincii și popoare vieța creștină, care trebuie să fie nu numai sfântă și apostolică, ci și „una“ — și punând capăt la multele confuzii și neînțelegeri dintre creștini pentru diferența de calendare. Dar sfinții părinți dela Niceea — constatând, că acel calendar a întârziat pe atunçi față de anul cerese, cu trei zile, au sărit acele trei zile. Sf. Sinod a sărit anul trecut 13 zile, cu cari calendarul a întârziat dela Sinodul din Niceea încoace față de anul din natură; și astfel iarăși am restabilit situația întocmai cum era în zilele sinodului niceean, desigur, întărind prin aceasta vieța unitară a creștinismului.

De altă parte curente sociale noi, concepte noi de filosofie materialistă, conturbă și azi liniștea vieții oamenilor și a țărilor, căutând a înlocui ordinea socială și a îndrepta nedreptățile sociale nu cu instituții probate și logice, ci cu vederi efemere, fără forța de coeziune și de armonie a claselor, înlocuind cu ură și răzbunare iubirea cea atât de binefăcătoare pentru orice progres.

Prezența Majestăților Voastre și a întregii Familii Regale între ierarhii țării este o nouă dovadă, că — întocmai ca și Impăratul Constantin cel Mare — recunoașteți necesitatea bisericii pentru salvarea intereselor superioare ale țării, mai ales în aceste zile, precum fac aceasta alte capete înconorate din alte părți ale Europei.

Deci evanghelizarea mulțimii prin introducerea și intensificarea învățământului religiei creștine în toate școalele și pe toată linia este o înaltă necesitate de stat, neuitându-se mai ales și clasele superioare de fete, când se formează caracterul viitoarelor mame, care sunt și vor rămâne în veci cele mai neîntrecute educatoare ale generației de năme.

Precum la Niceea a bruit credința asupra științei și a curentelor de filosofie, care nu dau sufletului omnesc liniștea și mângâierea necesară, așa nădăduim, că tot credința — Celui ce a propoveduit iubirea evanghelică dintre toți oamenii — va readuce omenirea înrăutățită și însălbăcită iarăși în ogorul unei munci pacnice, care să-i asigure progresul.

Comemorarea sinodului dela Niceea a scos în relief crezul nico-constantinopolitan, pe temelie căruia toți creștinii au mărturisit multe veacuri aceeași credință.

Creștinismul a fost unitar.

Mai târziu însă unii s'au abătut dela originalitatea lui, decretând înoiri, pe care nu le accepta întreaga creștinătate, alții s'au abătut dela el de tot, cazând în raționalism, care i-a firimițat în peste 300 secte.

Cine urmărește mai de aproape mișcările religioase mondiale, acela va constata, că în anii din urmă o nouă însurlețire se simte în lume pentru a deveni la vechea unitate a creștinătății.

Privind cu asemenea nădejdi — resuscitate de amintirea celor petrecute în sinodul dela Niceea — spre viitor, mulțumesc, în numele întregului Sf. Sinod, Majestăților și Altețelor Voastre pentru marea cinste de a

înălța prestigiul bisericii și de a arăta tuturor marele ei rost, prin participarea la această ședință festivă, și declar și din parte-mi această scurtă sesiune sinodală deschisă.

Cuvântarea M. S. Regelui

Creștinesc și înălțător lucru s'a făcut, împreunându-se astăzi aici pomenirea Sinodului I dela Niceea cu amintirea soborului adunat la Iași în prea frumoasa mânăstire a lui Vasile Lupu Voevod, acel puternic apărător al bisericii, prin îngrijirea celor doi cinstiți fii ai Moldovei: Marele Mitropolit al Kiewului Petru Movilă și înțeleptul cărturar Varlaam, Mitropolitul Moldovei.

Cu drept cuvânt ați vrut să arătați prin aceste sărbări, măreția acelu însemnat moment din istoria bisericii creștine, când s'a statornicit unitatea credinței, precum și partea de contribuție a bisericii române în lupta pentru buna îndrumare a creștinătății în Răsărit. Biserica a luminat și a mângâiat sufletele în cursul secolelor, întărind tot odată prin activitatea sa ideea de ordine și disciplină, care dă putere temeliei statelor. Iar poporul român, preste care au bătut atâtea valuri ale păgânătății, sub aripel bisericii și-a adăpostit ființa și caracterul național.

Vă mulțumesc dar, că Mi-ați dat prilejul să luăm și Noi parte la această însemnată ședință a Sfântului Sinod al bisericii române, pentru ca, la rândul Nostru, să preamărim aceste fapte sfințe din trecutul bisericii creștine.

Și fiindcă slujitorii bisericii se roagă în toate zilele pentru unirea credinței, iar în fata altarului zic: „pace tuturor“, atunci când binecuvăntează poporul, să nădăjdăm, că amintirea unor timpuri, în care toată creștinătatea era unită, va scoate la iveală din adâncul sufletelor noastre iubirea, care unește inimile și sporind izvorul de fapte bune, aduce împăcarea în lume, după legea dată nouă de Mântuitorul Iisus Christos-

Iar amintirea faptelor bune și frumoase ale înaintașilor noștri să ne dea îndemnul pentru păstrarea a tot ce avem bun din moși-strămoși, pentru înlămurarea familiei, a școlii și a bisericii, căci altfel am rămâne dezarmați sufletește în fața vânturilor de patimi și neorândueli.

Mulțumind Atotputernicului, că ne-a învrednicit a prăzni astăzi această sărbătoare, să-l rugăm cu umilință, să coboare asupra-ne harul său, înălțând în sufletele noastre duhul păcii și al frăției, iar biserica să fie cetatea neînvingătoare.

După cuvântarea Suveranului, I. P. S. Sa Patriarhul Miron dă cetire actului comemorativ, care este apoi semnat de Suverani, Principii Moștenitori, membrii Sf Sinod, miniștri și de personalitățile distinse asistente.

Terminată fiind ședința festivă, s'a servit un ceai în saloanele palatului mitropolitan. Suveranii și Principii Moștenitori s'au întreținut cu multă dragoste cu membrii clerului și cu multe personalități de față, exprimându-și mulțumirea pentru măreția sărbării și evocând grelele zile ale refugiului dela Iași.

La orele 8 seara Familia Regală a părăsit Iașii, fiind conduși până la gară de înalții ierarhi, de miniștri, de șefii autorităților și de mii de cetățeni.

Ziua de Luni, 12 Octomvrie, a fost rezervată exclusiv sărbărilor religioase.

Încă dela orele 9 dimineața tot clerul, autoritățile și mii de cetățeni se aflau adunați la biserica Sf. Spiridon. Se formează o litie impozantă, în frunte cu I. P. S. Sa Patriarhul Miron, toți mitropolii, episcopii și arhieriei și sute de preoți și diaconii. În sunetul clopotelor tuturor bisericilor din oraș și a cântărilor religioase executate de corul catedralei, unit cu corurile diferitelor instituțiuni, litia se îndreaptă spre Sf. Mitropolie. Aici I. P. S. Sa Patriarhul Miron, asistat de toți mitropolii, episcopii și arhieriei, oficează sf. liturgie.

Cuvântarea festivă a rostit-o P. S. Sa Episcopul Vartolomeiu al Râmnicului, demonstrând pe larg binefacerile ce au rezultat pentru biserica creștină din decisiunile luate la primul Sinod ecumenic dela Niceea și la sinodul dela Iași din anul 1642.

A mai vorbit pâr. Valeriu Iordăchescu, directorul seminarului din Iași, ca delegat al clerului, tot în legătură cu aceste două sinoade, arătând, care este atitudinea de urmat în luptele ce alte confesiuni înțeleg să le ducă împotriva bisericii noastre.

Sărbările religioase s'au încheiat cu o agapă frățească, oferită de către Ministerul Cultelor în sala festivă a palatului administrativ, la care au asistat înalții ierarhi, d-nii miniștri Al. Lăpedatu și G. Mărzescu, delegații clerului și reprezentanții autorităților.

Cu trenul de seara I. P. S. Sa Patriarhul, mitropolii, episcopii, arhieriei și numeroși preoți au plecat în pelerinaj la mânăstirea Secu, unde s'a oficiat un parastas la mormântul Mitropolitului Varlaam. De aici au trecut cu toții la mânăstirea Neamțiu, unde s'a făcut înaugurarea seminarului monahal acum înființat

R.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.

(Continuare).

Din răspunsul Mântuitorului transpiră divina înțelegere a lucrurilor mari și eterne. Ceretele fără de sfârșit între cele două neamuri izvoresc din ideea îngustă înrădăcinată în ele, că Dumnezeu se poate adora numai în anumit loc: după Samarineni numai în țara altarului din muntele Garizim, iar după Evrei numai în Ierusalim. Căci: „Femeie, crede mie, va veni vremea, când nici în muntele acesta, nici în Ierusalim vă veți închina Tatălui“ (Ioan, 4, 21.), adică vine vremea împărăției lui Dumnezeu, când va înceta imperfectul cult evreesc și samarinean, când

Dumnezeu, care de aici încolo este Tatăl tuturor, se va glorifica de toate popoarele lumii, realizându-se — între multe altele — mai ales strălucita profetie a lui *Malahia*, prin care se încheie seria vechilor proroci: „*Căci dela răsăritul soarelui până la apus numele meu s'a mărit întru neamuri, și în tot locul tămâie se aduce numelui meu și jertfă curată; că mare este numele meu întru neamuri, zice Domnul atotstăpânitorul* (Malahia, 1, 11).

Căci toată mărginirea voastră, a Samarinenilor, întru prea mărirea lui Dumnezeu — acesta-i tâlcul cuvintelor ce urmează — rezultă din împrejurarea, că având o imperfectă cunoaștere a Ființei supreme — prin faptul că nu primiți profetii, cari au cele mai multe, cele mai frumoase și importante locuri despre Cel ce vine în lume: vă închinați unui Dumnezeu, pe care nu-l cunoașteți în de-ajuns de bine. Noi, Evreii — până la ora aceasta a imperiului divin — avem mai multă dreptate în cultul nostru de preamărire a lui Dumnezeu decât voi, căci noi — primind toată legea și profetii — cunoaștem mai perfect de cât voi pe Acela, Căruia ne închinăm dându-ne seama, că „*mântuirea din Iudei este*“ (Ioan, 4, 22.), „*că din Sion va iesi legea și cuvântul Domnului din Ierusalim*“ (Isaia, 2, 3, Miha 4, 2.).

Dar acum prin pășirea mea în lume a sosit ora împărăției lui Dumnezeu, când închinătorii adevărați de pretutindeni nu se mulțumesc numai cu un cult extern, simbolic, constatător numai din anumite jertfe aduse numai în unele locuri de câteva neamuri, ci „*se vor închina Tatălui cu duhul și cu adevărul*“ (Ioan, 4, 23.), aducând pe altarul slăvirii lui Dumnezeu îndeosebi sufletul lor renăscut din marea păcatelor, această jertfă internă, spirituală și fără de prihană, care este și cea mai plăcută înaintea Tatălui“. Căci: „*Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα καὶ οἱ προσκυνῶντες αὐτὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ πρόπειν καὶ προσκυνῶσι*“, adică: „*Duh este Dumnezeu; și cei ce se închină Lui, cu duhul și cu adevărul se cade să I-se închine*“. (Ioan, 4, 24.).

Prin aceste dumnezeiești cuvinte se proclamă universalitatea imperiului divin, punându-ni-se înainte însuși Dumnezeu Tatăl ca suprem ideal în toate nizuințele vieții noastre, care însă nu trebuie confundat, identificat cu lumea — cum credeau până aci cei mai mulți filosofi păgâni —, ci trebuie despărțit de materia lumii vizibile și căutat în lumea extramundănă, su-

perioară, deși providența Lui, și nepătrunsele Lui însușiri, ca: puterea fără de margini, bunătatea, arta nesfârșită a înțelepciunii Lui, etc., etc., se manifestă și 'n cel mai mic și neînsemnat firicel de iarbă, după marele și sfântul ierarh și dascăl al bisericii din veacul de aur al creștinismului, după Marele Vasilie. Aceste cuvinte au lăuminat în întunerecul moral al omenimii ca luminile fulgerului în bezna nopții, dărâmand zidurile despărțitoare ale neamului omenesc, împărtaşindu-ne în același timp înțelegerea, că cu toți trebuie să ne considerăm ca pietre vii și alcătuitoare în catedrala sublimă și universală a împărăției lui Dumnezeu, temelie careia este întregul pământ, iar vârful ceriul, prin care catedrală se va slăvi ținta supremă în simfonia cea mai divină, în chipul cel mai variat, strălucitor și înălțător prin toate graiurile națiunilor.

Profund impresionat de aceste adevăruri îmbrăcate în strălucirea divină a acestei conversații (Ioan, 4, 3—24.), ne apropiem acum de acele parabole ale Domnului, prin care ni-se desvelesc tainele împărăției lui Dumnezeu. Ceea ce se impue cu deosebită putere atenției noastre, este aceea intuiție divină a Mântuitorului, care contemplă în liniște mărcată toate tainele imperiului divin. Primirea dumnezească a Domnului străbate veacurile; vede începutul acestui imperiu în imaginea grăuntelui de muștar, precum și marea lui dezvoltare; arată raportul lui față de lume, a lumii față de el; descrie luptele ce se vor deslănțui în acest imperiu, lupta binelui și a răului, ca mai târziu să accentue trimful deplin al acestui imperiu la finele veacurilor.

Căci doar' cunoaștem din evanghelie, că la început în preajma Mântuitorului erau numai câțiva oameni simpli, dar cu puternică înclinare spre o viață curată, sfântă. Mulțimea cufundată în păcatele ei nu-i înțelege încă solia cerească la noua împărăție, ci mereu se îndoie în cugetul ei. Mântuitorul, voind să-i insufle curaj, arată într'o pildă, în parabola grăuntelui de muștar (Mat. 13, 31—32; Marcu, 4, 31—32; Luca, 13, 19.), nemărginita putere a binelui din evanghelie, vestindu-ne, că această evanghelie a împărăției lui Dumnezeu (Mat. 4, 17; Marcu, 1, 14; Luca, 4, 15.) se va lăți cu timpul peste țări și mări, peste toată lumea, va birui chiar pe Romani, însă fără vărsări de sânge.

(Urmează.)

ȘTIRI

Personale. Eri, Sâmbătă, P. S. Sa Episcopul nostru diecezan s'a reîntors dela București, unde a luat parte la deschiderea Corpurilor legiuitoare.

Un Italian despre Basarabia. Profesorul italian *Aurelio Palmieri* a publicat acum o broșură intitulată: Basarabia și diplomația sovietică, în care susține următoarele: „Este adevărat, că Italia și Japonia n'au ratificat convenția dela Londra (pe care au sancționat-o Anglia și Franța). Dar aceste țări n'au respins convenția. Italia a recunoscut oare pretențiile Rusiei de a retroceda Basarabia ca teritoriu rusesc? Politica externă a unui stat are exigențele sale, amânările sale, expectativele sale. Italia nu vrea, ca pacea să fie tulburată. Ea voințește o soluție pacifică a conflictului ruso-român cu privire la Basarabia. Soluțiunea va veni, când sovietismul rus, care începe să cedeze în politica economică, va înțelege nu numai teoreticește, dar și în mod practic, că *timpul cuccirilor violente* a trecut. O Basarabie moldovenească nu e la locul ei într'o republică sovietică rusă sau ucraniană. Centrul său de atracțiune nu este Moscova, ci Bucureștii. Italia tace, dar simpatiile sunt pentru ultima frontieră a latinității“.

Corpurile legiuitoare s'au întrunit în sesiunea ordinară în ziua de 15 Octomvrie a. c. Deschiderea sesiunii s'a făcut cu ceremonialul obicinuit, cetind M. Sa Regele mesagiul de deschidere.

În primele ședințe Corpurile legiuitoare s'au constituit. Au fost realeși d-nii: M. Pherekyde președinte al Senatului și M. G. Orleanu președinte al Camerei.

Dintre parlamentarii bănățeni au mai fost aleși, respective realeși: pâr. protopresb. Dr. G. Popoviciu al Logojului vicepreședinte la Senat, pâr. protopresb. Ioan Pepa al Mehadiiei chestor la Senat și d-l Dr. G. Gârda secretar la Cameră.

Reluarea traficului cu mandate poștale externe. În urma convenției stabilite între direcțiunea generală a poștelor și celelalte state, s'a hotărât reluarea traficului cu mandate poștale externe, cum era și înaintea războiului.

Convenția intră în vigoare la 1 Octomvrie a. c.

Suma, ce se expediază prin mandatul extern, nu poate trece de 10 mii lei (250 franci aur). La expediere din țară se percep următoarele taxe: o taxă fixă de 12 lei și 0,50 bani de fiecare sută expedită.

Mandatele externe se primesc spre expediere după cursul fixat zilnic al monetelor străine de către Banca Națională.

Ca diferență de curs s'a admis 3 la sută.

A apărut: „Pentru slujitorii altarului“, meditații și îndemnuri, de diaconul Dr. Gheorghe Comșa, actualul episcop al Aradului. Retipărire din „Foaia Diecezană“. Prețul: 10 Lei.

Se poate comanda dela Librăria diecezană din Caransebeș.

Centenarul căilor ferate. La 25 Septemvrie c. s'au împlinit 100 ani, de când întâia locomotivă a lui Gh. Stephenson a parcurs o distanță de 20 km., cu o viteză pe 17 km. pe oră. Inceputurile modeste de atunci au ajuns în curs de un veac la o dezvoltare, cum poate nici o altă născocire omenească nu poate s'arate. Rețeaua de azi a căilor ferate este de aproape 1.300.000 km., iar viteza cu care pot circula trenurile de persoane atinge azi 130 km. pe oră (supra-expresul Paris — Bruxelles). — În România primul tren s'a construit în 1869, având azi C. F. R. o întindere de 11.791 km.

Lecuire din greșală. În 1910 doctorul Domineé, introducând din greșală o injecție de oxigen sub pielea unui tific, fu uimit de extraordinarele bune rezultate obținute: imediată scădere de temperatură și îmbunătățirea fenomenelor generale. Bolnavul s'a lecuît repede și de atunci injecțiile sub piele cu oxigen joacă un rol de seamă în terapia afecțiilor pulmonare, acute și cronice, epidemiiilor tifice, anemiilor și chiar în cazurile până acum nevindicabile de tetanos.

Greșeala doctorului Domineé a devenit astfel un izvor de progres minunat: oxigeno-terapia subcutană, datorită greșelii unui practician, este astăzi binecuvântată de mulți bolnavi.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddto 15 Martie 1924. Nr. 1196 B. ex. 1924, se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de clasa I din comuna *Cubin* (Kovin, Regatul S. H. S.), protopresbiteratul Panciovei, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană.“

Emolumentele :

- 1). Ună sesiune parohială constatătoare din 34 jughere pământ arător și 400 st. □ grădină.
- 2). Stola uzitată.
- 3). Birul parohial uzitat.

Darea după pământ o plătește preutul.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze rugărilor, instruate conform Regulamentului pentru parohii, Prea Onoratul Domn protopresbiter Ioan Murgu în Satul nou (Banatsko-Novoselo) și sunt poștiți a se prezenta, cu prealabila încuviințare a protopresbiterului, în sfânta biserică în vre-o Duminică ori sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua alegerii.

Cubin, din ședința comitetului parohial ținută la 7/20 Mai 1924.

Ilie Cocora m. p.

președ. comit. paroh.

Petru Bela m. p.

not. comit. paroh.

În conțelegere cu mine : **Ioan Murgu** m. p., protopresbiter.

Conform ordinațiunii Ven. Consistor diecezan din Caransebeș ddto 6 Februarie 1924 Nr. 395 B. ex. 1924, se escrie concurs pentru întregirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă preotul Ioan Ștefănescu din Berini, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“. Parohia e de clasa III-a.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

- 1) $\frac{1}{3}$ din sesiunea parohială de 37 jugere.
- 2) $\frac{1}{3}$ din două intravilane.
- 3) $\frac{1}{3}$ din stola uzitată.

De locuință are să se îngrijească alegândul capelan.

Doritori de a ocupa acest post să-și trimită re-cursele lor, instruate conform Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din Berini, Prea Onor. oficiu protopresbiteral din Buziaș.

Tot odată sunt poștiți recurenții a se prezenta în sf. biserică în vre-o Duminecă sau sărbătoare, cu prealabila încuviințare a Prea On. Domn protopresbiter, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, nu însă în ziua alegerii.

Berini, din ședința extra-ordinară a comitetului parohial, ținută la 15 Februarie 1925. 2—3

Emanuel Georgescu

Nicolae Drăgan

președ. com. paroh.

not. com. paroh.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Nr. 1121/1924 pers. jur.

Extrase.

Extras din registrul fundațiilor recunoscute persoane juridice, purtat la Tribunalul Caransebeș, pagina 1-a.

Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice: Fundațiunea căpitanului Dimitrie Brumar din Armeniș.

Rubrica III. Obiectul și scopul: Ajutorarea și sprijinirea a doi școlari români de religie ortodoxă cu stipendii egale, cari prin inteligență și talent excelează și le lipsesc mijloacele materiale, având prioritate rudenile, apoi cei din comuna Armeniș și în fine cei din plasa Teregova.

Rubrica IV. Sediul: în Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirei: ziua 28, luna Aprilie, anul 1906.

Rubrica VI. Actul în temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Literile fundamentale, instituite de Consistorul diecezan ortodox român și aprobat de Sinodul eparhial cu Nr. 49/906, apoi avizul Ministerului Cultelor și Artelor cu Nr. 3143/925 și a Ministerului Instrucțiunii publice cu Nr. 10340/925 și sentința prezentă.

Rubrica VII. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor, ce compun organele de direcțiune și administrație: Consistorul diecezan ortodox român din Caransebeș.

Rubrica VIII. Avere mobilă: cu finea anului 1923 în acții în valoare de 14600 Lei.

Caransebeș, la 19 Martie 1925.

Dr. G. Labonțiu m. p.
primpreședintele tribunalului.

* * *

Nr. 1122/1924 pers. jur.

Extras din registrul fundațiilor recunoscute persoane juridice, purtat la Tribunalul Caransebeș pag. 2-a.

Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice: Fundațiunea asesorului Consistorial Ștefan Jianu.

Rubrica III. Obiectul și scopul: Ajutorarea cu stipendii a unor sau mai multor elevi de pedagogie (școală normală) săraci, cu purtare bună, ortodocși din dieceza Caransebeșului.

Rubrica IV. Sediul: în Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirei: ziua 24, luna Mai, anul 1920.

Rubrica VI. Actul în temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Literile fundamentale instituite și aprobate de Consistorul diecezan ortodox român cu Nr. 1005/920, avizul Ministerului Cultelor și Artelor cu Nr. 3144-925 și a Ministerului Instrucțiunii publice Nr. 10341/925.

Rubrica VII. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor, ce compun organele de direcțiune și administrație: Consistorul diecezan ortodox român din Caransebeș.

Rubrica IX. Avere mobilă: cu finea anului 1923 în numerar 3738 Lei.

Caransebeș, la 19 Martie 1925.

Dr. G. Labonțiu m. p.
primpreșed. tribunalului.

* * *

Nr. 1123/1925.

Extras din registrul fundațiilor recunoscute de persoane juridice, purtat la Tribunalul Caransebeș, pagina 3-a.

Rubrica I. Nr. de ordine: 1.

Rubrica II. Titlul sau denumirea persoanei juridice: Fundațiunea maiorului Nicolae Jumanca.

Rubrica III. Obiectul și scopul: Ajutorarea tinerilor greco-orientali, ortodocși, cari frecventează orice școală din Caransebeș și sunt de origine din Vârciorova, sunt talentați, de constituție trupească sănătoasă, cu purtare morală bună, lipsiți de avere, dovedind progres corespunzător în studii, având prioritate consângenii.

Rubrica IV. Sediul în Caransebeș.

Rubrica V. Data constituirei: anul 1920 luna Mai, ziua 24.

Rubrica VI. Actul în temeiul căruia s'a obținut personalitatea juridică: Literile fundamentale compuse și aprobate de Sinodul eparhial cu concluzul Nr. 963 E. ex. 1920, avizul Ministerului Cultelor și Artelor cu Nrul 3131/1925 și a Ministerului Instrucțiunii publice cu Nr. 10342/1925 și sentința prezentă.

Rubrica VII. Numele, profesiunea, domiciliul și naționalitatea persoanelor, ce compun organele de direcțiune și administrație: Consistorul diecezan ortodox român din Caransebeș.

Rubrica IX. Avere mobilă: cu finea anului 1923 în acții în valoare de 1850 Lei.

Caransebeș, la 19 Martie 1925.

Dr. G. Labonțiu m. p.
primpreșed. trib.

Cercul de Recrutare Caransebeș.

No. 12826/1925.

AVIZ.

Cercul de Recrutare Caransebeș aduce la cunoștință populației mobilizabile depe raza sa, că viza livretelor, a certificatelor de dispensă Md. D. 1 și recensământul meseriașilor și a lucrătorilor specialiști se face anul acesta cu începere dela 1 Noemvrie 1925 și se va termina la 31 Ianuarie 1926.

La viză se vor prezenta :

1. Toți oamenii, începând dela contig. 1902 până la 1922 inclusiv.
 2. Dispensații de serviciu militar sub arme din contig, 1902 până la 1923 inclusiv.
 3. Toți oamenii cari din diferite motive n'au fost recrutați și înscrși în controalele armatei.
 4. Toți oamenii cari sunt propuși de autoritățile civile pentru dispensă de mobilizare pe anul 1926 cu certificate de dispensă Md. D. 1.
- Nu se vor prezenta la viză :
1. Toți oamenii din contig. 1923.
 2. Toți neapții, scutiții și reformații.
 3. Toți oamenii din contig. 1902—1922 care în cursul anului 1925 (1 Ianuarie până la 1 Noemvrie) au făcut vre-o concentrare de ori și ce natură (concentrați pentru gărzi, aprovizionări, paza tunelurilor pentru instrucție etc.)
 4. Parlamentarii, pe timpul când sesiunea este deschisă.
 5. Excluși de armată.

Populația din comunele rurale potate lua informațiunile precise și detaliate la notariate și șefii de garnizoană, când și unde trebuie să-și facă viza.

Pentru populația orașului Caransebeș viza se face în fiecare zi dela orele 4—6 în tot timpul dela 12 Decemvrie până la 30 Decemvrie 1925 în localul Cercului.

Pentru ceilalți oameni din comunele rurale, cari n'au putut face viza la comuna lor sau la subcentrul cel mai apropiat, se vor prezenta ca să-și facă viza la Cercul de Recrutare, care va avea tot timpul porțile larg deschise.

Comand. Cerc. de Recr. Caransebeș:
Colonel GUHA.

Șeful Biur. Mob:
Maior Paraschivescu.

NOU!..**NOU!..****NOU!..**

In editura Tipografiei și Librăriei Diecezane
a apărut:

CARTEA DE BUGACIUNI

de
Dr. Petru Barbu
în ediția V-a

Prețul broșat Lei 20.

Tip. și Librăria Diecezană

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului.

Atelier modern

pentru confecționarea

hainelor bărbătești, Confec-

ționează reverenzi pentru domnii

preoți și tot felul de haine civile

după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.Comandele din afară se execută în
timpul cel mai scurt.**Toate cărțile**

— și —

recvizitele școlare

:: se pot căpăta la ::

Librăria diecezană

= CARANSEBEȘ =